

[Aage Brusgaard]

kommunalbestyrelsen og amtsrådet i mange år, og i de sager, vi har haft, har der faktisk ikke været problemer med privatejede skove. Nej, derimod når amtet ejer en skov, eller når staten ejer en skov, så bliver der sat bomme op, så bliver der sat skilte op.

Vi har lige haft en sag fra Brovst og Fjerritslev Kommuner omkring nogle veje igennem statens plantager; det var Han Herred skovdistrikt, der havde lukket dem. Heldigvis svarede ministeren meget hurtigt med, at han sagde, at disse ulovligt opsatte skilte fra det offentlige skulle fjernes øjeblikkeligt. Jeg tror, problemet er større ved de offentligt ejede skove og naturområder, end det er ved de privatejede.

Noget af det, vi er betænkelige ved og direkte modstandere af, er alle ministerbeføjelserne. Jeg prøvede at tælle dem; der er ca. 80 ministerbeføjelser. Nu er det ikke den værste miljøminister, vi har for tiden, men om 2 år, 3 år, kunne vi jo få en miljøminister, der måske var endnu værre, og så er jeg ikke tryk ved alle de ministerbeføjelser. Der kunne være mange andre punkter, vi er modstandere af, men nu blev den røde lampe tændt igen, så jeg vil afslutte med at sige, at Fremskridtspartiet klart siger nej til lovforslaget, som det ser ud nu.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg er glad for, at fru Dorte Bennedsen med det samme lovede en saglig og nøgtern vurdering af mit forslag til, hvordan vi klarer problemet med byggelinierne i kommunernes områder, § 65 i lovforslaget.

Jeg tror, jeg her kom med et forslag, som er brugbart, og som jeg også finder rimeligt ved, at man får sikret offentlighed med hensyn til grønne områder i byområderne.

Det kan vi se på i udvalget. Jeg er enig med fru Dorte Bennedsen i, at vi nu er nede i hjørnerne i lovforslaget, som er bedre egnet til udvalgsbehandling end en videre drøftelse her i folketingsalen. Men jeg vil kvittere for åbenheden også på dette punkt.

Jeg sagde også, at da jeg betragter de lavvandede områder som godt beskyttede, kan jeg jo ikke have noget imod at legalisere dem inden for naturbeskyttelsesloven. Spørgsmålet er bare, hvor mange ting vi skal skrive i flere love. Det hører altså under statens højhedsret, som forvaltes under Trafikministeriet, hvor vi så overfører – som De Radikale foreslog – arealer

med ned til 6 m vanddybde til naturbeskyttelsesloven. Det, der er pointen, er altså, hvor mange love der skal regulere den samme ting. Men jeg er helt åben for, at vi drøfter det. Det vil så være en bonusfredning, som man nærmest får dér, ved at man – samtidig med at man træffer beslutning om fredning af et kystterritorium – så også lige tager det lavvandede område med. Jeg går jo ind for bonuslokalplaner, som det vil være Folketinget bekendt.

Med hensyn til brammer vil jeg godt demmentere, at de er taget ud på grund af Venstre. Venstre og Det Konservative Folkeparti er ganske enige både i naturbeskyttelsesloven og i forhandlingerne om et bæredygtigt landbrug. Jeg tog dem ud, fordi jeg sagde: I forvejen har vi lavet en meget stor biotopbeskyttelse, som jo er taget i det åbne land, hvor landbruget ligger, og at brammerne ikke så meget var en naturbeskyttelsessag som en sag inden for vandløbsloven, hvor de i forvejen er reguleret efter § 69. Nu ønsker man en skærpet regulering, og det betyder, at mere jord tages ud. Derfor har jeg ønsket, at det indgik i forhandlingerne om et bæredygtigt landbrug, for det er jo om at tage jord ud.

Nu får vi så se, om det flertal, som ser ud til at være her i dag, også er der i landbrugsforhandlingerne. Jeg har blot gjort opmærksom på, at man skal passe på – og nu skal jeg ikke gentage mig selv, man kan læse det bagefter i Folketingets forhandlinger – ikke at lave en dobbeltadministration. Man skaber uklarhed om afgrænsningsbestemmelserne, man skaber også uklarhed om myndighedsbestemmelserne, hvor kommuners og amters forhold til vandløbene var inde i billedet. Det kommer med ind, når vi så har disse bestemmelser om brammer. Man skaber altså en række uklarheder, men det kan vi drøfte i udvalget. Jeg kan sende et notat over, og så kan det drøftes nærmere, så man er klar over, hvad det er, man går ind til.

Jeg er enig med fru Dorte Bennedsen i, at vi skal have en rimelig repræsentation i de grønne råd. Det afviste jeg ikke. Jeg afviste kun, at vi herinde satte navn på for mange af dem, der skal være med i alle amterne. Det frarådede jeg. Jeg har stor sympati for DOF, og det er da også en af dem, der kommer tættest på, hvis man skal have en organisation yderligere ind. Vi forudsætter en rimelig repræsentation, og vi